

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/137/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204307
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512204307.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, proti žalovanej H. F., X..X.X.XXXX, bývajúcej v R. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, o zaplatenie 324,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 19.11.2013, č. k. 10C/169/2012-89 v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.1.2016 č.k. 10C/169/2012-106 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd ako súd prvého stupňa uznesením č.k. 10C/169/2012-89 zo dňa 19.11.2013 rozhodol po rozhodnutí o zastavení konania vo veci samej, že žalobca a žalovaný nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník a Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/132/2017-104 zo dňa 2.4.2015 vec vrátil súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú, pretože nerozhodol o celom predmete konania. Napriek tomu, že odvolací súd zrušil uznesením zo dňa 23.9.2013 č.k. 2Co/63/2013-86 len výrok uznesenia o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka a vec v rozsahu tohto zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, súd prvého stupňa vo výroku napadnutého uznesenia opätovne len rozhodol o trovách žalobcu a žalovaného a nie o trovách vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka. Z odôvodnenia tohto uznesenia však jednoznačne vyplynulo, že rozhodoval práve o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka, a preto s najväčšou pravdepodobnosťou došlo k zrejmej nesprávosti pri vyhotovovaní rozhodnutia. Uložil prvostupňovému súdu povinnosť po vrátení veci opravným uznesením opraviť túto zrejmu nesprávosť vo výroku uznesenia a následne vec opätovne predložiť odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní vedľajšieho účastníka.

Súd prvého stupňa opravným uznesením zo dňa 22.1.2016 č.k. 10C/169/2012-106 opravil výrok uznesenia Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C/16,9/2012-809 zo dňa 19.11.2013 tak, že výrok má správne znieť: „Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania“. Opravu vykonal v zmysle ust. § 164 O.s.p., podľa ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávosti.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalobcu a vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa aplikoval ust. § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne,

je povinný uhradiť trovy konania odporca. V danom prípade žalobca zoberal žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Súd však je povinný skúmať, či trovy, ktoré účastníci v konaní uplatnili, boli účelne vynaložené, teda či sa nimi sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto nároku. V danom prípade vedľajší účastník iba vstúpil do konania, žiadne iné úkony nevykonával, ide len o formálny úkon, ktorý vedľajší účastník používa bez kontaktu s odporcom vo viacerých obdobných sporoch a súd mal za to, že je to dôvod hodný osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p., a preto právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia za tento úkon nepriznal.

V zákonnej lehote proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 39,04 € a zároveň trovy odvolacieho konania vo výške 48,41 € na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Poukázal na to, že úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom definovaný v ust. § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za ktorých si náhradu uplatňuje vedľajší účastník v tomto konaní pozostáva z viacerých etáp, pričom tieto etapy (fázy) vôbec nemusia byť vykonané v ten istý deň a celý úkon môže trvať aj dlhšie obdobie. Bezprostredne po prevzatí zastúpenia môže ale rovnako nemusí nasledovať prvá porada s klientom ako ďalšia fáza tohto úkonu právnej služby. Príprava zastúpenia je spravidla poslednou fázou tohto úkonu, kedy už advokát má dostatok informácií a dôkazov, aby mohol v ním zastupovanej veci zaujať relevantné právne stanovisko. Každý advokát vykonáva tento úkon právnej služby špecificky inak, po svojom, pričom využíva svoje poznatky a skúsenosti, vkladá do zastúpenia praxou nadobudnutý fortieľ pre správny postup pri ďalšom zastupovaní klienta. Preto podľa jeho názoru ani nie je povinnosťou súdu bližšie preskúmavať tento úkon a rovnako nie je povinnosťou právneho zástupcu tento úkon právnej služby podrobne preukazovať, stačí predloženie perfektného plnomocenstva. Aj v predmetnej právnej veci vznikol medzi vedľajším účastníkom a jeho právnym zástupcom podpisom plnomocenstva právny vzťah zo zastúpenia. Konkrétne k úkonu právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom sa už vyjadrili viaceré odvolacie súdy a z odôvodnení niektorých rozhodnutí v odvolaní vedľajší účastník aj cituje. Poukazuje, že predpokladom na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúcich v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, 2/ podľa § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Do obsahu základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Obsah základného práva na právnu pomoc však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiaden predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom a znalosť procesných predpisov nemožno stotožňovať so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže podľa citovaných rozhodnutí odvolacích súdov vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Vychádzajúc z takéhoto výkladu Ústavy SR a zákone o ochrane spotrebiteľov možno vyvodiť, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla nebyť priznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo takýto úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a tiež, že ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. Napokon poukázal na časové súvislosti

daného prípadu, pretože vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 7.5.2012 a požiadal súd o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Súd žalobcovi dňa 10.9.2012 oznámil vstup vedľajšieho účastníka do konania a požiadal žalobcu o doručenie návrhu s prílohami pre vedľajšieho účastníka. Reakciou žalobcu na toto oznámenie zo strany súdu nebolo doručenie požadovaného návrhu s prílohami, ale okamžité späťvzatie žaloby zo dňa 12.09.2012. Žalobca si uvedomil, že nárok, ktorý si žalobou uplatňoval je nedôvodný a vedľajší účastník na rozdiel od spotrebiteľa by túto okolnosť v konaní relevantne namietal. Je zrejmé, že už samotný vstup združenia do konania stačí k tomu, aby vzal žalobca žalobu späť.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že považuje uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté odvolaním za vecne správne a vydané v súlade so zákonom a nie je dôvod ho spochybňovať.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania vyplýva, že ho podal z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa správne uvádza, že vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom prichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách konania aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., trovy vedľajšieho účastníka však nepovažoval za účelne vynaložené. Toto rozhodnutie je vecne správne napriek tomu, že v odôvodnení rozhodnutia uvádza ešte ďalšie ustanovenie a to § 150 O.s.p..

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania na strane žalovanej dňa 7.5.2012, dňa 14.9.2012 došlo na súd späťvzatie žaloby žalobcu bez odôvodnenia. Vedľajší účastník sa k návrhu nevyjadril, neurobil v konaní žiaden úkon, nepreukázal, že so žalovanou mal čo len jednu poradu alebo rokovanie a tento vstup bol realizovaný podobne ako mnoho iných prakticky bez akýchkoľvek informácií o veci. Nemožno na základe toho tiež uzavrieť, že len vstupom do konania sa vedľajší účastník zaslúžil o späťvzatie žaloby žalobcom a teda ani že úkon príprava a prevzatie je takým účelne vynaloženým úkonom na obranu záujmov žalovanej, ktorý by mal byť nahradený žalobcom. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.